

Chương 1

QUÝ NGÀI MẬT VỤ

MÙI NƯỚC HOA, KHÓI THUỐC VÀ MỒ HÔI TRONG CASINO LÚC BA GIỜ SÁNG KHIẾN NGƯỜI TA BUỒN NÔN. Khi ấy thứ cảm xúc xói mòn tâm hồn sản sinh từ những cơn cuồng say bài bạc – một tổ hợp của tham lam, sợ hãi và căng thẳng thần kinh – trở nên quá sức chịu đựng, các giác quan bưng bít và giãy giụa hòng thoát ra khỏi trạng thái đó.

Bỗng nhiên James Bond nhận ra mình đã thấm mệt. Anh luôn nắm được lúc cơ thể hay tâm trí mình không chống đỡ được nữa, và khi biết thời điểm ấy đã đến, anh luôn hành động ngay tắp lự. Điều này giúp anh tránh được những tình huống nhợt nhạt và các ve vãn sỗ sàng có khả năng gây sai lầm.

Anh kín đáo rời khỏi bàn roulette⁽¹⁾ đang chơi và ra đứng một lúc cạnh tay vịn bằng đồng, cao ngang ngực, chạy quanh bàn VIP trong khu *salle privée*⁽²⁾.

---

(1) Roulette là một trong những trò thông dụng nhất trong sòng bạc, bao gồm một bàn quay chia thành nhiều ô theo hai màu đỏ - đen có đánh số. Có nhiều cách đặt cược theo màu, số và tổ hợp số. Sau khi người chơi đã đặt cược, người điều khiển roulette sẽ xoay bàn quay đánh số theo một hướng nhất định và ném một hòn bi nhỏ chạy theo vành ngoài của bàn quay theo chiều ngược lại. Quả bóng sau đó sẽ mất đà và rơi vào một trong các ô trên bàn.

(2) Phòng chơi khép kín, riêng tư, dành cho khách VIP.

(Tất cả chú thích trong sách là của Dịch giả và Ban Biên tập. Các chú thích về từ mới hoặc câu trong sách, nếu không có lưu ý gì thêm, đều là về các từ, cụm từ, và câu trong tiếng Pháp.)

Le Chiffre vẫn đang chơi, và rõ ràng là vẫn đang thắng. Trước mặt gã là một đồng lộn xộn những miếng phỉnh lốm đốm trị giá trăm nghìn. Kín đáo nép trong bóng tối mà cánh tay trái vạm vỡ của gã phủ xuống bàn là một chồng những phỉnh vàng lớn, mỗi miếng trị giá nửa triệu franc⁽¹⁾.

Bond quan sát gương mặt quay nghiêng bí ẩn và khó quên hồi lâu, rồi nhún vai suy nghĩ tích cực hơn và rời đi.

Rào chắn xung quanh *caisse*⁽²⁾ cao đến cảm người trưởng thành và *caissier*⁽³⁾, thường không đóng vai trò gì hơn một nhân viên ngân hàng hạng tiểu tốt, ngồi trên ghế đầu và lẩn mò những chồng tiền mặt cùng phỉnh chơi bạc. Những phỉnh này được bày trên các kệ. Phía sau rào chắn, chúng ở tầm ngang hông. *Caissier* có dùi cui với súng để tự vệ, và việc nhảy qua rào chắn trộm vài tờ tiền rồi nhảy lại ra và chuồn khỏi casino qua lối vào và cửa chính là chuyện không tưởng. Và thường có đến hai *caissier* làm việc cùng một lúc.

Bond nghiền ngẫm vấn đề trong lúc nhận lại một xấp tiền trăm ngàn rồi vài xấp mười ngàn franc. Ở một góc khác trong đầu, anh đang tưởng tượng ra cuộc họp thường nhật sáng mai của uỷ ban quản lí sòng bạc.

“*Monsieur*⁽⁴⁾ Le Chiffre thắng hai triệu. Ngài ấy vẫn chơi trò như mọi khi. Quý cô Fairchild thắng một triệu trong vòng một tiếng rồi rời đi. Cô ấy ăn ba lần *banco*⁽⁵⁾ của *Monsieur* Le Chiffre trong một tiếng rồi kết thúc. Quý cô chơi rất tinh táo. *Monsieur le Vicomte* de Villorin⁽⁶⁾

(1) Đơn vị tiền tệ cũ của Pháp trước khi được thay thế bởi đồng euro vào năm 1999.

(2) Quầy đổi tiền và phỉnh chơi bạc.

(3) Nhân viên đổi tiền và cung cấp phỉnh chơi bạc.

(4) Danh xưng “ngài” trong tiếng Pháp.

(5) Thuật ngữ trong trò roulette, chỉ việc đặt cược hết số phỉnh người chơi hiện có.

(6) Ngài Tử tước Villorin.

thắng một triệu hai ở bàn roulette. Ngài cược max⁽¹⁾ vào mười hai số đầu và mười hai số cuối. Quý ngài khá may. Rồi quý ông Anh Quốc, ngài Bond, tăng dần khoản tiền thắng được lên chính xác là ba triệu sau hai ngày chơi. Ngài ấy đã cược tăng dần theo chiến thuật ô đỏ ở bàn số Năm. Duclos, là *chef de partie*⁽²⁾ ở đó, biết rõ nhất. Dường như ngài ấy khá kiên trì và thường cược max. Vị này cũng đỏ. Thần kinh có vẻ vững vàng. Vào tối hôm qua, khu *chemin de fer*⁽³⁾ thắng x tiền, khu *baccarat*⁽⁴⁾ thắng y tiền và khu roulette thắng z tiền. Trò *boule*⁽⁵⁾, vẫn ít người chơi, nhưng vẫn thắng đủ.”

“*Merci, Monsieur Xavier.*”

“*Merci, Monsieur le Président.*”⁽⁶⁾

Hoặc cuộc hội thoại nào đó tương tự vậy, Bond vừa nghĩ vừa đẩy cánh cửa hai chiều của *salle privée* và gật đầu với người đàn ông mặc lễ phục với khuôn mặt chán chường, giữ nhiệm vụ chặn lối vào và lối thoát bằng bàn đạp điện có thể khoá cửa ngay khi bất kì rắc rối nào nảy sinh.

Và hội đồng quản lí casino sẽ tính toán sổ sách rồi giải tán về nhà hoặc ra quán ăn trưa.

Còn việc cướp *caisse*, mà bản thân Bond không tự thân dính dáng vào, nhưng lại có chút hứng thú, anh suy tính

(1) Cược maximum: Đặt cược số tiền chạm mức cược lớn nhất mà nhà cái cho phép.

(2) Quản lí khu trò chơi.

(3) *Chemin de fer* là một biến thể của trò *baccarat*, có nhịp độ nhanh hơn trò gốc.

(4) *Baccarat* là một trò chơi bài ở casino, trong đó nhà cái và người chơi so sánh điểm số các lá bài của mỗi bên để phân định kết quả thắng - hoà - thua.

(5) *Boule* là một trò chơi ở casino với hình thức giống roulette, nhưng sử dụng bi cao su thay vì bi làm bằng ngà voi.

(6) “Cảm ơn, ông Xavier.”

“Cảm ơn, ngài Chủ tịch.”

rằng phải cần đến mười tên làm được việc, và chúng chắc chắn sẽ phải giết một, hai nhân viên, và đằng nào thì có lẽ cũng chẳng tìm được mười gã sát thủ máu lạnh ở Pháp đâu, hay ở bất kì đâu trên thế giới cũng vậy.

Trong lúc đưa mười ngàn franc cho nhân viên *vestiaire*⁽¹⁾ và bước xuống những bậc thang của casino, Bond thầm quyết định rằng Le Chiffre sẽ không đời nào cố cướp *caisse* và anh gạt khả năng đó ra khỏi đầu. Thay vào đó, anh nghiền ngẫm những xúc cảm thực tế của mình lúc này. Anh cảm nhận được lớp sỏi khô cằn, cứng đơ dưới đế giày, dư vị gắt, khó chịu trong miệng và lớp mồ hôi mỏng dưới nách. Anh cảm nhận được nhãn cầu tròn vạnh trong hốc mắt. Phần chính diện khuôn mặt anh, mũi và khoang mũi, đang nghẽn lại. Anh hít một hơi thật sâu khí trời ban đêm ngọt ngào rồi khiến các giác quan và trí óc mình tập trung trở lại. Anh muốn biết liệu có người nào đã lục soát phòng anh từ khi anh ra khỏi phòng trước bữa tối hay không.

Anh băng qua đại lộ rộng lớn và qua những khu vườn tới khách sạn Splendide. Anh mỉm cười với lễ tân trao anh chìa khoá phòng – phòng số 45 tầng hai – và nhận bức điện tín.

Điện tín được gửi từ Jamaica với nội dung sau:

KINGSTONJA XXXX XXXXXX XXXX XXX
BOND SPLENDIDE ROYALE-LES-EAUX SEINE
INFERIEURE

---

(1) Nhân viên trực phòng treo đồ.

SAN LUONG XI GA HAVANA TAT CA CAC NHA
MAY CUBA 1915
MUOI TRIEU NHAC LAI MUOI TRIEU HET
MONG SO NAY DU YEU CAU
TRAN TRONG. DASILVA

Có nghĩa là mười triệu franc đang được gửi tới chỗ anh. Đây là hồi đáp cho một đề nghị Bond gửi chiều hôm đó thông qua Paris tới trụ sở của anh ở London để hỏi xin thêm phí hoạt động. Paris đã thông báo tới London, nơi Clements – trưởng bộ phận của Bond thông báo với M – người nhăn nhó cười khổ và bảo *Người môi giới* nói chuyện với bên Kho bạc.

Bond đã từng làm việc ở Jamaica và vỏ bọc của anh trong nhiệm vụ Royale này là một vị khách cực kỳ giàu có của Messrs Caffery, công ty xuất nhập khẩu chính của Jamaica. Nên anh bị kiểm soát thông qua Jamaica, qua một người đàn ông kiêu hãnh ở vị trí trưởng phòng hình ảnh của Tuần báo *Lượng lật*, tờ báo nổi tiếng vùng Caribe.

Người đàn ông tên Fawcett của tờ *Lượng lật* đã từng làm kế toán cho một trong những công ty đánh bắt cá và rùa biển trên quần đảo Cayman. Là một trong những người Cayman từng xung phong ra trận hồi chiến tranh nổ ra, cuối cùng ông trở thành thư kí kế toán trưởng trong một tổ chức tình báo hải quân nhỏ ở Malta. Lúc chiến tranh kết thúc, khi đã đến lúc ông phải hồi hương cùng một trái tim trĩu nặng, ông được phân bộ quản lí vùng Caribe của Cục Tình báo để ý. Ông vất vả trải qua huấn luyện về nhiếp ảnh và một số bộ môn nghệ thuật khác rồi, dưới sự đồng thuận

ngầm của một người đàn ông có tầm ảnh hưởng ở Jamaica, tiến tới bộ phận hình ảnh của tờ *Lưum lật*.

Trong khoảng thời gian giữa những lần lật qua lại số ảnh gửi tới toà soạn từ những thông tấn xã nổi tiếng – *Keystone, Wide-World, Universal, INP* và *Reuter-Photo* – ông nhận được những mệnh lệnh độc đoán qua điện thoại từ một người ông chưa bao giờ gặp, sai ông thực hiện vài nhiệm vụ đơn giản nhất định mà không yêu cầu gì ngoài việc phải tuyệt đối bí mật, nhanh và chính xác. Nhờ những nhiệm vụ thi thoảng mới tới này mà ông nhận được hai mươi bảng một tháng vào tài khoản tại ngân hàng Hoàng gia Canada, gửi từ một người họ hàng hư cấu ở Anh.

Nhiệm vụ hiện tại của Fawcett là truyền lại cho Bond, theo mã FR⁽¹⁾, nội dung những tin nhắn ông nhận được qua điện thoại ở nhà từ người liên lạc giấu mặt kia. Ông đã được người này dặn rằng những nội dung ông được yêu cầu gửi đi sẽ không khiến bưu chính Jamaica nghi ngờ. Nên ông không ngạc nhiên khi mình được chỉ định làm phóng viên cộng tác cho “Văn phòng Tin tức và Ảnh chụp Hàng hải”, với các cơ sở thu thập thông tin gửi về Pháp và Anh, và được thêm một khoản trả trước hằng tháng là mười bảng.

Ông cảm thấy an tâm và mạnh dạn hơn, mơ tưởng tới viễn cảnh được nhận Huân chương Đế chế Anh và đã dùng khoản chi trả đầu tiên để mua một chiếc xe Morris Minor. Ông cũng mua cặp kính râm mắt xanh lá mà bản thân đã ao ước từ lâu, thứ giúp ông ghi dấu cá tính của mình trong phòng hình ảnh.

---

(1) Full rate: (Tên đầy đủ là GSM-FR) Chuẩn mã hoá kĩ thuật số giọng nói đầu tiên được sử dụng trong hệ thống điện thoại di động kĩ thuật số GSM vào đầu những năm 90. Sau này FR được thay thế bằng hệ EFR và AMR.

Một số thông tin đằng sau bức điện tín hiện lên trong tâm trí Bond. Anh đã quen với việc bị quản thúc gián tiếp và khá thích như vậy. Anh cảm thấy hình thức quản thúc này xoa dịu anh đôi chút, cho phép anh trao đổi tầm một, hai tiếng sớm hay muộn hơn so với M. Anh biết nói vậy có khi cũng chỉ là nguy biện, rằng có khi có một nhân viên khác của Cục ở Royale-les-Eaux đang hoạt động độc lập, nhưng điều ấy vẫn cho anh ảo giác rằng anh không ở cách toà nhà đầy nguy hiểm gần công viên Regent⁽¹⁾ chỉ hơn 240 cây số về phía bên kia eo biển, không bị theo dõi và phán xét bởi vài cái đầu lạnh lùng điều khiển toàn bộ hệ thống. Cũng như cái cách mà Fawcett, thổ dân đảo Cayman ở Kingston, biết rằng nếu ông ta mua đứt chiếc Morris Minor kia thay vì kí thoả thuận thuê – mua, ai đó ở London sẽ biết được và sẽ muốn biết khoản tiền đó từ đâu ra.

Bond đọc đi đọc lại bức điện hai lần. Anh xé một tờ mẫu điện tín khỏi tập mẫu trên bàn (sao người ta lại cấp giấy than kèm theo mẫu nhỉ?) và viết lời hồi đáp bằng chữ in hoa:

CAM ON THONG TIN DU ROI-BOND

Anh đưa tờ mẫu cho lễ tân và bỏ bức điện kí tên “DaSilva” vào túi. Những người chủ (nếu có) của lễ tân này có thể mua chuộc được một bản sao từ bưu điện địa phương, đấy là nếu lễ tân chưa kịp hơ phong bì trên hơi nước để mở trộm hay đọc ngược bức điện trong tay Bond.

---

(1) Regent's Park: Một trong số các công viên Hoàng gia của London, nằm phía Tây Bắc khu vực Nội London.

Anh cầm chìa khoá và chúc người kia ngủ ngon, rồi quay lưng đi về phía cầu thang, lắc đầu với nhân viên trực thang máy. Bond biết thang máy rất có thể là một mối hiểm nguy tiềm tàng. Anh không nghĩ rằng có ai đó đang rình rập trên lầu hai, nhưng anh thấy cần trọng vẫn hơn.

Nhón chân bước khê khàng lên cầu thang, anh thấy hối hận vì sự xác xược trong lời hồi đáp của anh gửi tới M qua Jamaica. Với tư cách một con bạc, anh biết thật sai lầm khi dựa dẫm vào một khoản vốn quá nhỏ. Dù sao thì M chắc cũng chẳng cho anh được thêm đồng nào đâu. Anh nhún vai, bước khỏi cầu thang vào sảnh và nhẹ nhàng đi về phía cửa phòng mình.

Bond biết rõ công tác đèn ở đâu, và với một chuỗi cử động nhanh mượt, anh đã đứng trên ngưỡng cửa khi cánh cửa mở toang, đèn phòng đã sáng và súng trong tay. Căn phòng an toàn, vắng lặng như cười nhạo Bond. Anh bỏ qua cánh cửa phòng tắm hé mở, khoá cửa lại sau lưng, bật đèn ngủ và đèn gương rồi rút khẩu súng lên trường kỉ cạnh cửa sổ. Sau đó anh cúi xuống và ngắm soi một trong những sợi tóc đen của chính mình vẫn nằm yên tại nơi anh đã rải chúng trước bữa tối, luồn vào mép ngăn kéo bàn viết.

Tiếp theo anh xem xét vết phấn mờ nhạt trên vành trong của tay nắm tủ quần áo bằng sứ. Vết phấn trông vẫn nguyên vẹn. Anh vào phòng tắm, nhắc nắp két nước bồn cầu và so mực nước trong đó với vết xước nhỏ trên phao đồng.

Việc thực hiện tất cả những hành động này, kiểm tra những báo động siêu nhỏ, không khiến anh cảm thấy ngờ ngẩn hay ngượng ngùng. Anh là một điệp viên, và anh còn sống là nhờ vào việc để tâm một cách chính xác

tới từng chi tiết trong công việc của mình. Những thủ tục phòng bị đều hợp lí với anh như đối với những thợ lặn tầm sâu hoặc phi công thử nghiệm, hay với bất kì người nào ăn lương từ những công việc nguy hiểm.

Một khi đã hài lòng rằng phòng mình không bị lục soát trong lúc anh đang ở casino, Bond cởi đồ và tắm nước lạnh. Rồi anh châm điếu thuốc lá thứ bảy mươi trong ngày, ngồi xuống bàn viết cùng xấp tiền cược với thắng cược dày cộp đặt bên cạnh và ghi vài con số vào một cuốn sổ nhỏ. Sau hai ngày chơi, anh lãi được chính xác ba triệu franc. Anh được giao cho mười triệu ở London, và anh đã xin London thêm mười triệu nữa. Cộng với khoản đang được gửi tới chi nhánh địa phương của ngân hàng Crédit Lyonnais này, số vốn dành cho hoạt động của anh lên tới hai mươi ba triệu franc, hay tám hai mươi ba nghìn bảng.

Bond ngồi bất động hồi lâu, nhìn qua cửa sổ ra mặt biển tối om, rồi anh nhét đồng tiền xuống dưới gối trên chiếc giường đơn, đánh răng, tắt hết đèn và thở phào chui vào lớp chăn vải lanh Pháp thô ráp. Suốt mười phút anh nằm quay người về phía trái để rà lại một lượt các sự kiện đã xảy ra trong ngày. Rồi anh quay sang phía đối diện và tập trung đi tìm giấc ngủ.

Hành động cuối cùng của anh là luồn bàn tay phải xuống gối cho tới khi nó dừng lại ngay chuôi báng khẩu súng lục Colt Quân sự Chuyên dụng 38 li đã cưa nòng. Rồi anh chìm vào giấc ngủ, khi về ẩm áp và hài hước nơi đôi mắt anh vụt tắt, biểu cảm của Bond quay lại thành chiếc mặt nạ kiêu lời, mỉa mai, tàn bạo và lạnh lẽo.